

Creanga mea de aur...

Stam si eu si visam continuu la o stea ce niciodata nu o voi putea atinge, o stea la care visam mereu, o stea la care aspiram in zadar. Era acolo, sus, stiam ca ma asteapta.

Eram mult prea mic si mult prea nestiutor sa stiu cum va decurge viata. Cine putea sa-mi spuna mie ca intr-o zi cu soare stelele vor aparea? Nimeni, pentru ca nu-i posibil ca doua lumi sa se intalneasca. Dar iata ca s-au intalnit! Si la intalnirea lor mi-am cunoscut creanga mea de aur...

Era o creatura a lumilor opuse, o creatura aflata la limita inexistentă dintre intuneric si lumina. Un copil bastard nascut fara stirea marilor intelepti era Ea. Bezna noptii se revarsa in pletele-i de matase iar fata-i radia de lumina zilei. Cerul isi masura infinitul in ochii ei lipsiti de stralucire fara stelele ce-si dadeau ultima suflare in ea. Mostenea pe mama-sa la gratie si pe tata-sau la spirit. Era intruchiparea tuturor lumilor, iar toate lumile isi urmau cursul firesc in interiorul aceluia corp firav. Pentru mine era ea si nimic mai mult. Era creanga mea de aur ce-mi dadea sens. Stiam ca exista si ca este undeva. Nu conta ca nu era a mea. Conta ca exista pentru mine.

Incredibil, intr-o zi am rupt creanga de aur pentru a o detine, pentru a fi a mea vesnic. Am scos-o din lumea ei eterna si am adus-o intr-o lume efemera, iar ea, asemenea unei crengi desprinse de copacul ce-i da viata, se stingea incetul cu incetul pana ce in final reveni la origine.

Si inainte de a se prapadi imi spuse un secret, un secret universal: si eu eram la fel ca ea. Eram ogindirea ei pe Pamant, reflexia ei. Un bastard al unor lumi opuse, o unire nepermisa dintre luna shi soare.

Dar nu asta ma macina pe mine. Nu asta era motivul prabusirii cerului peste mine. Unde era fata mea cu ochii asemenea unor stele? Nu mai este....nici in inchipuirea mea! Nu ma am nici o creanga de aur. Care imi este motiul de a lupta? Ii vad ochii pe cer si gura la apus. Si iata! Sunt pe cer trecator iar la Ea visez continuu, o stea la care aspir, o creanga de aur pe cerul vesnic al noptii...

Marian Petrescu